

Mergaitė čiauška kaip papūgėlė. Tėvas seniai matė j_ tok_ smag_; bus prog_ pagaliau susipažinti su kaimynais, tėvas tikrai jiems dėkingas už dukters glob_.

Jie eina pas mokytoją. Ir jos neranda namie. Išėjusi į pašt_. Šeimininkės akys kaip dvi nejudrios rudeninės musės ropinėja veterinaro veid_. Apgailestauja, kad nelaiko gyvuli_. Tokia puiki prog_ juos parodyti specialistui. Jie girdi, kaip mokytojos kambar_ čirškia papūgėlės. Pasiklauso ir išeina.

Milkeraitienė savo smark_ avin_ jau papjovė. Kail_ nunešė išdirbti, mės_ susūdė. Ji atvirai grožisi sveči_ pora – tėv_ ir dukr_. Po vien_ jie taip gražiai neatrodo. Milkeraitienė turi pyragėli_ su grybais. Duonos kepalas uždengtas balt_ drobini_ rankšluosči_. Tėvas apžiūrėjo katin_, davė kažkokio tepalo akims. Paskui nusiplauna rankas ir apžiūri Milkeraitienės audžiam_ audin_. Jos audinius perka „Dailė“. Jie sulygsta, kad Milkeraitienė įtaisys Elzei avikaili_ skrandut_. Ji mokanti ir siūti.

Tėvas su Elz_ grįžta pro Prusk_ sodyb_. Moteris semia vanden_. Ji atsako į pasveikinim_, bet turbūt jau neprisimena, kas jie. Nepalydi jų žvilgsni_: jos niekada nedomino svetimi praeiviai.

Jie eina paupi_. Vien_ vakar_ upė prarijo maž_ metalin_ daikčiuk_. Tėvas negalėjo užvesti mašinos ir spyrė, netekęs kantrybės, į rat_ padang_s.

Elzė parodo tėvui akmen_, panaš_ į gulint_ arkl_. Jie susėda ant jo. Tėvas klausinėja, Elzė pasakoja apie visk_. Jai truputį nesmagu, nes kaip tik šioje vietoje ji įmetė į up_ tą maž_, smulk_ daikčiuk_ iš mašinos motoro. Tyliai sau srovėna Tylioji upė, o Elzė jau traukia tėv_ eiti toliau. Jie